

Do druku nr 2911

Warszawa, 6 listopada 2014 r.

Minister
Spraw Zagranicznych

DPUE.920.1061.2014/12/mrz

dot.: GOS-015-93-2014 z 25.11.2014 r.

Pan
Wojciech Jasński
Przewodniczący Komisji Gospodarki
Sejm Rzeczypospolitej Polskiej

Opinia

o zgodności z prawem Unii Europejskiej projektu ustawy o zmianie ustawy o specjalnych strefach ekonomicznych oraz niektórych innych ustaw ujętego w sprawozdaniu Komisji Gospodarki (druk nr 2911), wyrażona przez ministra właściwego do spraw członkostwa Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej

Szanowny Panie Przewodniczący,

w związku z przedłożonym sprawozdaniem pozwalam sobie wyrazić poniższą opinię.

W projekcie przewidziano zmianę art. 8 ust. 3 ustawy poprzez wyrażne wskazanie, że zarządzający strefą realizując zadania określone planem rozwoju, o którym mowa w art. 8 ustawy, nie świadczy usług o charakterze powszechnym, zaś zlecenie zadań osobom trzecim może następować z zachowaniem jawności i uczciwej konkurencji, w szczególności w trybie przetargu w rozumieniu kodeksu cywilnego.

Przepis ten budzi poważne wątpliwości w świetle prawa Unii Europejskiej. Należy zauważyć, że przesłanka świadczenia usług o charakterze powszechnym sformułowana w projektowanym przepisie jest tożsama z przesłanką zawartą w art. 3 ust. 1 pkt 3) ustawy – Prawo zamówień publicznych, której spełnienie (oprócz innych przesłanek) przesądza o obowiązku stosowania ustawy – Prawo zamówień publicznych. Z kolei ww. przepis ustawy – Prawo zamówień publicznych stanowi transpozycję art. 1 ust. 9 dyrektywy 2004/18/WE, zawierającego definicję podmiotu prawa publicznego – zobowiązanego do stosowania reguł udzielania zamówień publicznych na dostawy lub usługi w niej określonych. Zgodnie z art. 1 ust. 9 dyrektywy 2004/18/WE podmiotem prawa publicznego jest każdy podmiot:

- a) ustanowiony w szczególnym celu zaspokajania potrzeb w interesie ogólnym, które nie mają charakteru przemysłowego ani handlowego;
- b) posiadający osobowość prawną; oraz
- c) finansowany w przeważającej części przez państwo, jednostki samorządu terytorialnego lub inne podmioty prawa publicznego; albo taki, którego zarząd podlega nadzorowi ze strony tych podmiotów; albo taki, w którym ponad połowa członków organu administrującego, zarządzającego lub nadzorczego została wyznaczona przez państwo, jednostki samorządu terytorialnego lub inne podmioty prawa publicznego.

Przesłanka zawarta w art. 1 ust. 9 lit. a) dyrektywy (transponowana następnie do art. 3 ust. 1 pkt 3 ustawy – Prawo zamówień publicznych) stanowi pojęcie prawa Unii Europejskiej, które musi być

Interpretowana jednolicie i w oderwaniu od krajowego systemu prawnego, zgodnie z orzecznictwem Trybunału Sprawiedliwości, Trybunał Sprawiedliwości konsekwentnie stwierdza, że „potrzeby w interesie ogólnym” są to takie potrzeby, co do których, ze względów leżących w interesie ogólnym, państwo lub jednostka samorządu terytorialnego decydują się zazwyczaj na zaspokojenie ich samodzielnie, lub w odniesieniu do których pragną zachować decydujący wpływ (C-393/06 Ing. Alnier, Wasser-Wärme-Umwelt, GmbH, pkt 40). Jednocześnie definiuje on pojęcie „potrzeb w interesie ogólnym” w sposób szeroki, obejmując nim m.in. organizację targów, wystaw i tym podobnych imprez (wyrok z dnia 10 maja 2001 r. w sprawach połączonych C-223/99 i C-260/99 Agorà i Excelsior, pkt 33 i 34), nabywanie, sprzedaż i wynajem nieruchomości, a także świadczenie usług zarządzania nieruchomościami przez zarząd miasta (wyrok z dnia 22 maja 2003 r. w sprawie C-18/01 Korhonen i In., pkt 41 i 45) czy też budowę mieszkań na sprzedaż i na wynajem rodzinom o skromnych środkach (wyrok w sprawie Komisja przeciwko Francji, pkt 47).

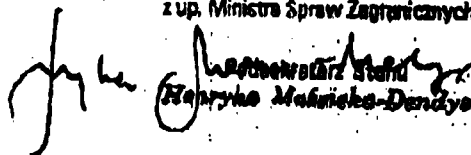
Niedopuszczalne jest zatem ustawowe i automatyczne (bez odpowiedniej analizy konkretnego przypadku) przesądzenie, że zarządzający strefą nie świadczy usług o charakterze powszechnym, ponieważ prowadzić to będzie do obejścia stosowania jednej z przesłanek zawartych w dyrektywie 2004/18/WE, warunkujących stosowanie tej dyrektywy.

Powyższa ocena pozostanie aktualna także na gruncie art. 2 ust. 1 pkt 4 dyrektywy 2014/24/UE, która zastąpi dyrektywę 2004/18/WE z dniem 18 kwietnia 2016 r.

W konkluzji stwierdzam, że projekt ustawy ujęty w sprawozdaniu Komisji nie jest sprzeczny z prawem Unii Europejskiej z zastrzeżeniem powyższej uwagi.

Z poważaniem

z up. Ministra Spraw Zagranicznych

Henryk Malinowski-Dendys

Do wiadomości:

Pan Janusz Piechociński
Wiceprezes Rady Ministrów
Minister Gospodarki